

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1503/2006

z dnia 28 września 2006 r.

wykonujące i zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk w odniesieniu do definicji zmiennych, wykazu zmiennych oraz częstotliwości zestawiania danych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

Definicje zmiennychuwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 lit. b)–d),

1. Definicje zmiennych, ustanowione w załącznikach A do D do rozporządzenia (WE) nr 1165/98, jak również ich cele, właściwości oraz obliczanie odpowiednich wskaźników są przedstawione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

2. Państwa członkowskie zaczną stosować te definicje w odniesieniu do gromadzenia danych statystycznych nie później niż rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 ustaliło wspólne ramy dla sporządzania statystyk krótkoterminowych Wspólnoty dotyczących cyklu koniunkturalnego i określiło wymagane zmienne.

3. Pełna zgodność z wymienionymi definicjami powinna zostać osiągnięta nie później niż przy następnej zmianie roku bazowego, przewidzianej w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1165/98.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1158/2005 wprowadziło nowe zmienne i nałożyło na państwa członkowskie nowe zobowiązania dotyczące gromadzenia danych.

4. W celu spełnienia tych definicji państwa członkowskie zapewniają przegląd istniejących danych statystycznych objętych rozporządzeniem (WE) 1165/98 poprzez ponowne obliczenie lub estymację.

(3) W konsekwencji konieczne są środki wykonawcze oraz zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 w odniesieniu do definicji zmiennych, wykazu zmiennych oraz częstotliwości zestawiania danych.

5. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji, na jej wniosek, wszelkie istotne informacje na temat zgodności danych statystycznych z definicjami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Wyniki dla danej zmiennej różniące się o nie więcej niż 0,2 % od wyników dla zmiennej zgodnej z definicjami tej zmiennej ustanowionymi w załączniku I uważa się za zgodne.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 588/2001 z dnia 26 marca 2001 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk w odniesieniu do definicji zmiennych⁽²⁾ należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

Artykuł 2

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1165/98

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1158/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 27.3.2001, str. 18.

W załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3
Uchylenie

Artykuł 4
Wejście w życie

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 588/2001.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytywane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJA CELÓW I WŁAŚCIWOŚCI ZMIENNYCH

Zmienna: 110 Produkcja

Celem wskaźnika produkcji jest pomiar zmian w wielkości produkcji w krótkich i regularnych odstępach czasu, zazwyczaj miesięcznych. Zapewnia to pomiar trendu wielkości wartości dodanej w danym okresie odniesienia ⁽¹⁾.

Wskaźnik produkcji jest miarą teoretyczną, która musi być przybliżana przy zastosowaniu środków praktycznych.

Wartość dodana w cenach podstawowych ⁽²⁾ może być obliczona na podstawie obrotu (z wyłączeniem podatku VAT i innych podobnych podatków podlegających odliczeniu, bezpośrednio związanych z obrotem), plus produkcja skapitalizowana, plus inne przychody z działalności operacyjnej, plus lub minus zmiany poziomu zapasów, minus zakup towarów i usług, minus inne podatki nałożone na produkty, które związane są z obrotem, ale nie podlegają odliczeniu, plus wszystkie otrzymane subsydia do produktów.

Dochody i wydatki zaklasyfikowane jako finansowe lub nadzwyczajne w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa są wyłączone z wartości dodanej.

Subsydia do produktów są zatem zawarte w wartości dodanej w cenach podstawowych, podczas gdy wszystkie podatki nałożone na produkty są wyłączone.

Wartość dodana jest obliczana „brutto”, gdyż korekty wartości (takie jak amortyzacja) nie są odejmowane.

Uwaga: podatki pośrednie można podzielić na trzy grupy.

- (i) Pierwsza obejmuje podatek VAT i inne podatki podlegające odliczeniu, bezpośrednio związane z obrotem (które są wyłączone z obrotu). Podatki te są pobierane etapami przez przedsiębiorstwo, a ponosi je w całości nabywca końcowy.
- (ii) Druga grupa dotyczy wszystkich innych podatków i ceł nałożonych na produkty, które są albo (1) związane z obrotem i nie podlegają odliczeniu; albo (2) podatkami nałożonymi na produkty, niezwiązanymi z obrotem. Obejmuje to podatki i należności celne przywózowe oraz podatki należne w wyniku produkcji, wywozu, sprzedaży, przeniesienia, leasingu lub dostawy towarów i usług lub wynikające z ich użytkowania do własnego spożycia lub do akumulacji kapitału.
- (iii) Trzecia grupa dotyczy innych podatków nałożonych na produkcję i obejmuje wszystkie podatki płacone przez przedsiębiorstwa w wyniku rozpoczęcia produkcji, niezależnie od ilości lub wartości wyprodukowanych lub sprzedanych towarów i usług. Mogą być należne z tytułu zatrudnienia siły roboczej, własności lub użytkowania gruntów, budynków lub innych aktywów wykorzystywanych w produkcji.

Teoretyczny wzór wskaźnika produkcji (Q) jest wskaźnikiem wielkości typu Laspeyre'a, tzn.

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

gdzie q – ilość produkcji, p – cena produkcji, a – ceny materiałów oraz δ – ilości materiałów, i – jeden z N towarów, j – jeden z M materiałów, 0 – okres podstawowy, t – aktualny okres.

(1) Powszechne rozumienie pojęcia „wskaźnik produkcji” jako „zmiana wartości dodanej” jest sprzeczne z definicją „produkcji” w ramach rachunków narodowych lub statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, niemniej jednak jest terminem zwykle używanym w tym obszarze statystyki dotyczącej przedsiębiorstw. Termin „wskaźnik wartości dodanej” nigdy nie jest używany w praktyce. Ponieważ wskaźnik zmienia się zgodnie ze zmianą produkcji w stałych cenach, czasem jest używany termin „wskaźnik wielkości produkcji”. Termin wskaźnik produkcji jest zawsze stosowany w tym tekście jako wskaźnik ilościowy, innymi słowy w cenach stałych.

(2) Produkcja, a zatem również wartość dodana w cenach podstawowych, jest wyceną przyjętą w ESA95. Cena podstawowa wyłącza wszystkie podatki nałożone na produkty, ale nie próbuje wykluczyć innych podatków nałożonych na produkcję, jak w poprzednim koncepcie wartości dodanej według cen czynnika produkcji. Jeżeli wartość dodana w cenach podstawowych nie jest dostępna, na przykład ze statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, można zastosować w zastępstwie wartość dodaną brutto według cen czynnika produkcji.

Dane konieczne do zestawienia takiego wskaźnika nie są jednak dostępne w okresach miesięcznych. W praktyce wartościami zastępczymi odpowiednimi dla zachowania ciągłości wskaźników są:

- ciągłość wartości produkcji brutto (po przeliczeniu na ceny stałe),
- ciągłość wielkości,
- ciągłość obrotu (po przeliczeniu na ceny stałe),
- ciągłość wkładu pracy,
- ciągłość wkładu surowców,
- ciągłość wkładu energii.

Zależnie od stosowanej metody aproksymacji, wskaźnik produkcji powinien uwzględniać:

- zmiany rodzaju i jakości towarów i materiałów,
- zmiany poziomu zapasów wyrobów gotowych i produkcji w toku w odniesieniu do towarów i usług,
- zmiany w relacjach technicznych wkład-produkcja (techniki przetwarzania),
- usługi odnoszące się do osiągnięcia wartości dodanej, takie jak łączenie jednostek produkcyjnych, montaż, instalacje, naprawy, planowanie, inżynieria, tworzenie oprogramowania.

Zmienna: 115 Produkcja budownictwa

Zmienna: 116 Produkcja inżynierii lądowej i wodnej

Cele i właściwości wskaźników dla zmiennej 110 (produkcja) stosuje się również do zmiennej budownictwa oraz zmiennej inżynierii lądowej i wodnej.

Podział produkcji na budownictwo oraz inżynierię lądową i wodną jest oparty na klasyfikacji typów budowli (CC). Celem tych wskaźników jest pokazanie zmiany wartości dodanej dla każdej z dwóch głównych sekcji budownictwa, mianowicie budownictwa oraz prac inżynierii lądowej i wodnej. Wskaźniki te są obliczane przez przypisanie podstawowych informacji (produkcja po przeliczeniu na ceny stałe, przepracowane godziny, zezwolenia/pozwolenia) produktom CC i wówczas agregacji wskaźników dla produktów zgodnie z klasyfikacją typów budowli (CC) na poziomie sekcji.

Zmienna: 120 Obrót

Celem wskaźnika obrotu jest pokazanie zmian na rynku towarów i usług.

Obrót ⁽¹⁾ obejmuje całkowite sumy zafakturowane przez jednostkę obserwowaną podczas okresu odniesienia i odpowiada to sprzedaży rynkowej towarów lub usług dostarczonych stronom trzecim. Obrót zawiera również wszystkie inne opłaty (transport, opakowanie itd.) nałożone na klienta, nawet jeżeli opłaty te wykazane są osobno na fakturze.

Z obrotu wyłączony jest podatek VAT i inne podobne podatki podlegające odliczeniu, bezpośrednio związane z obrotem oraz wszystkie cła i podatki nałożone na towary i usługi zafakturowane przez jednostkę.

Należy odliczyć obniżki cen, rabaty i upusty oraz wartość zwróconych opakowań. Obniżki cen, rabaty i upusty przyznane klientom w późniejszym czasie, na przykład na koniec roku, nie są uwzględniane.

Przychód sklasyfikowany jako pozostały przychód z działalności operacyjnej, przychód finansowy oraz przychód nadzwyczajny w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa jest wyłączony z obrotu. Zgodnie z tą definicją pozycjami zwykle uwzględnianymi są:

- sprzedaż wytworzonych produktów,
- sprzedaż produktów wytworzonych przez podwykonawców,
- sprzedaż towarów nabytych w celu odsprzedaży w takim samym stanie, w jakim je otrzymano,
- zafakturowane usługi wykonane,
- sprzedaż produktów ubocznych,
- zafakturowane opłaty za opakowania i transport,
- zafakturowane godziny prac zleconych przez strony trzecie, tylko za robociznę,
- zafakturowany montaż, instalacje i naprawy,

⁽¹⁾ Wyrażenia „obróć” i „sprzedaż” są często stosowane wymiennie w kontekście statystyk krótkoterminowych.

- zafakturowane raty (płatności ratalne),
- zafakturowane tworzenie oprogramowania i licencje na używanie oprogramowania,
- sprzedaż dostarczonej energii elektrycznej, gazu, ciepła, pary wodnej i wody,
- sprzedaż odpadów i złomu,
- subsydia do produktów ⁽¹⁾.

Z zastrzeżeniem, że chodzi o przychód sklasyfikowany jako „pozostały przychód z działalności operacyjnej, przychód finansowy oraz przychód nadzwyczajny ⁽²⁾”, pozycjami zwykle wyłączonymi są:

- podatek VAT i inne podobne podatki podlegające odliczeniu, bezpośrednio związane z obrotem, oraz wszystkie cła i podatki nałożone na towary i usługi zafakturowane przez jednostkę,
- prowizje,
- dzierżawy i wynajem,
- dzierżawy własnych jednostek produkcyjnych i maszyn, o ile są używane przez strony trzecie,
- wynajem mieszkań będących własnością firmy,
- wpływy z tytułu opłat licencyjnych,
- wpływy z udogodnień dla personelu (np. ze stołówki zakładowej),
- dostarczanie produktów i usług wewnątrz jednostki obserwacyjnej,
- sprzedaż własnych gruntów i środków trwałych,
- sprzedaż lub dzierżawa nieruchomości,
- sprzedaż akcji lub udziałów,
- wpływy z tytułu odsetek i dywidend,
- inne przychody nadzwyczajne.

Powyższe pozycje mogą być uwzględnione, jeżeli generują obrót w podstawowym obszarze działalności jednostki obserwowanej.

Zmienna: 121 Obrót krajowy

Zmienna: 122 Obrót niekrajowy

Cele i właściwości wskaźników dla zmiennej 120 (obróty) stosuje się także do wskaźników w celu dokonania rozróżnienia między obrotem krajowym i obrotem niekrajowym.

Wskaźniki dla obrotu krajowego i obrotu niekrajowego wymagają, aby obrót był podzielony zgodnie z pierwszym miejscem przeznaczenia produktu, w oparciu o zmianę własności (niezależnie od tego, czy odpowiada jej fizyczny ruch towarów przez granice). Miejsce przeznaczenia jest określone przez siedzibę strony trzeciej, która zakupiła towary i usługi. Rynek krajowy określany jest przez siedzibę stron trzecich działających na tym samym terytorium krajowym co jednostka obserwowana. Obrót niekrajowy jest następnie podzielony na obrót przypisany krajom strefy euro (122z) oraz pozostały obrót niekrajowy (122x).

Zmienna: 123 Wielkość sprzedaży

Wielkość sprzedaży reprezentuje wartość obrotu w stałych cenach i jako taka jest wskaźnikiem ilościowym. Może być obliczona jako obrót w cenach bieżących, sprowadzonych do cen stałych za pomocą deflatora sprzedaży, lub jako wskaźnik ilościowy wynikający bezpośrednio z ilości sprzedanych towarów.

Informacja dotycząca wielkości sprzedaży (zmienna 123) może być wykorzystana w miejsce deflatora sprzedaży (zmienna 330) w załączniku C: Handel detaliczny i naprawa do rozporządzenia Rady (WE) nr 1165/98.

⁽¹⁾ Jeśli subsydia do produktów są trudne do oszacowania, można je pominąć dla celów obliczenia wskaźników za dany okres.

⁽²⁾ Krajowe reguły rachunkowości powinny być stosowane jako zasady przewodnie określające, co należy uwzględnić, a co wyłączyć.

Zmienna: 130 Otrzymane nowe zamówienia

Celem wskaźnika otrzymanych nowych zamówień jest pokazanie zmiany popytu na produkty i usługi jako wskazówki na temat przyszłej produkcji. Jest on również odpowiedni, aby wskazać, czy popyt ten pochodzi z rynku krajowego, czy z rynku niekrajowego.

Zamówienie definiuje się jako wartość umowy łączącej producenta ze stroną trzecią w odniesieniu do dostarczenia przez producenta towarów i usług. Zamówienie uznaje się za przyjęte, jeżeli w ocenie producenta istnieją dostateczne dowody na istnienie ważnego porozumienia.

Nowe zamówienia odnoszą się do towarów i usług, które mają być dostarczone przez jednostkę obserwowaną, włącznie z tymi pochodzącymi od podwykonawców.

Następujące pozycje powinny być odliczone od wartości zamówień:

- podatek VAT i inne podobne podatki podlegające odliczeniu, bezpośrednio związane z obrotem,
- wszystkie cła i podatki nałożone na towary lub usługi, które będą zafakturowane przez jednostkę,
- obniżki cen, rabaty i upusty, jeżeli są przyznane w momencie zamówienia, jak również wartość opakowań, które mają być zwrócone po dostawie.

Zamówienia z poprzednich okresów, które zostały anulowane w trakcie okresu odniesienia, nie są odliczane od otrzymanych nowych zamówień; wskaźnik dla poprzednich okresów nie jest też zmieniany z powodu anulowanych zamówień.

Wartość nowych zamówień zawiera również wszystkie inne opłaty (transport, opakowanie, itd.) nałożone na klienta, nawet jeżeli te opłaty są wykazane osobno na fakturze.

Zmienna: 131 Nowe zamówienia krajowe**Zmienna: 132 Nowe zamówienia niekrajowe**

Cele i właściwości wskaźników dla zmiennej 130 (otrzymane nowe zamówienia) mają także zastosowanie dla wskaźników w celu dokonania rozróżnienia między krajowymi i niekrajowymi nowymi zamówieniami.

Wskaźniki dla krajowych i niekrajowych nowych zamówień wymagają, aby nowe otrzymane zamówienia zostały podzielone według miejsca pochodzenia zamówienia w oparciu o zmianę własności. Pochodzenie jest określone przez siedzibę strony trzeciej, która dokonała zamówienia. Rynek krajowy określony jest przez strony trzecie działające na tym samym terytorium gospodarczym (patrz: definicja terytorium gospodarczego na końcu niniejszego załącznika) co jednostka obserwowana. Niekrajowe nowe zamówienia są następnie podzielone na zamówienia otrzymane z krajów strefy euro (132z) oraz wszystkie inne niekrajowe nowe zamówienia (132x).

Zmienna: 210 liczba osób zatrudnionych

Celem wskaźnika liczby osób zatrudnionych jest pokazanie zmiany zatrudnienia w przemyśle, sektorze budownictwa i sektorze usług.

Liczba osób zatrudnionych jest zdefiniowana jako łączna liczba osób, które pracują w jednostce obserwowanej (włącznie z pracującymi właścicielami, współnikami pracującymi regularnie w jednostce i nieopłacanymi pracownikami rodzinnymi), jak również osób, które pracują poza jednostką, ale do niej należą i są przez nią opłacane (np. przedstawiciele handlowi, personel dostawczy, zespoły naprawcze i zespoły konserwatorów). Uwzględniane są również osoby nieobecne przez krótki okres (np. zwolnienie lekarskie, urlop płatny lub urlop specjalny) oraz strajkujący, ale nie wlicza się osób nieobecnych na czas nieokreślony. Uwzględnieni są również pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin, którzy są za takich uważani na mocy prawa danego kraju i którzy figurują na liście płac, jak również pracownicy sezonowi, praktykanci i chałupnicy figurujący na liście płac.

Liczba osób zatrudnionych nie uwzględnia siły roboczej dostarczonej jednostce przez inne przedsiębiorstwa, osób dokonujących napraw i prac konserwatorskich w jednostce obserwowanej na zlecenie innych przedsiębiorstw, jak również osób odbywających obowiązkową służbę wojskową.

Nieopłacani pracownicy rodzinni to osoby, które zamieszkują z właścicielem jednostki i regularnie pracują dla jednostki, ale nie mają umowy o pracę i nie otrzymują określonego wynagrodzenia za pracę, którą wykonują. Jest to ograniczone do tych osób, które nie figurują na liście płac innej jednostki w pozycji swojego głównego zawodu.

Grupy uwzględniane zgodnie z niniejszą definicją:

- wszyscy wynagradzani pracownicy włącznie z następującymi kategoriami o ile figurują na liście płac:
 - pracownicy chałupniczy,
 - praktykanci/stażysci,
 - właściciele pracujący za wynagrodzeniem i pracownicy rodzeni pracujący za wynagrodzeniem,

- pracownicy czasowo nieobecni (urlop macierzyński, zwolnienie lekarskie, strajk, lokaut itd.) przez określony czas,
- pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze godzin,
- pracownicy tymczasowi,
- pracownicy sezonowi,
- pracownicy zatrudnieni bez wynagrodzenia:
 - właściciele pracujący bez wynagrodzenia,
 - pracownicy rodzinni pracujący bez wynagrodzenia ⁽¹⁾.

Grupami wyłączonymi są:

- pracownicy agencji (wyłączając zakres działalności, który został przydzielony agencjom pośrednictwa pracy),
- osoby nieobecne przez czas nieokreślony (np. długotrwała choroba, służba wojskowa lub socjalna),
- osoby dokonujące napraw lub prac konserwatorskich w imieniu innych jednostek obserwowanych oraz inny personel wypożyczony od innych jednostek obserwacyjnych,
- pracownicy rodzinni figurujący na liście płac innej jednostki w pozycji swojego głównego zawodu.

Liczba osób zatrudnionych powinna być ustalona jako liczba reprezentatywna dla okresu odniesienia.

Zmienna: 211 Liczba pracowników

Liczbę pracowników stosuje się jako tymczasowe przybliżenie liczby osób zatrudnionych.

Liczba pracowników zdefiniowana jest jako te osoby, które pracują dla pracodawcy i które mają umowę o pracę oraz otrzymują wynagrodzenie w postaci płacy, uposażenia, honorariów, gratyfikacji, wynagrodzenia za pracę akordową lub wynagrodzenia rzeczowego.

Związek między pracownikiem a pracodawcą istnieje, jeżeli zostało zawarte porozumienie formalne lub nieformalne między przedsiębiorstwem a osobą, zwykle zawarte dobrowolnie przez obie strony, na mocy którego dana osoba pracuje dla przedsiębiorstwa w zamian za wynagrodzenie pieniężne lub rzeczowe.

Pracownik uznawany jest za pracownika zarobkującego w danej jednostce, jeżeli otrzymuje płacę lub wynagrodzenie z tej jednostki, niezależnie od tego, gdzie jest wykonywana jego praca (w jednostce produkcyjnej lub poza nią). Pracownik z agencji pośrednictwa pracy tymczasowej jest uznawany za pracownika agencji pośrednictwa pracy tymczasowej, a nie jednostki (klienta), w której pracuje.

Grupy uwzględniane zgodnie z niniejszą definicją:

- właściciele pracujący za wynagrodzeniem,
- studenci mający formalne zobowiązanie, na mocy którego biorą udział w procesie produkcyjnym jednostki w zamian za wynagrodzenie i/lub kształcenie,
- pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy specjalnej, stworzonej w celu promocji zatrudnienia osób bezrobotnych,
- pracownicy chałupniczy, jeżeli istnieje wyraźne porozumienie, że dany pracownik chałupniczy jest wynagradzany na podstawie wykonanej pracy i figuruje na liście płac.

Liczba pracowników uwzględnia pracowników pracujących w niepełnym wymiarze godzin, pracowników sezonowych, pracowników strajkujących lub pracowników przebywających na krótkoterminowym zwolnieniu lub urlopie, lecz nie uwzględnia osób przebywających na długoterminowym zwolnieniu lub urlopie.

Liczba pracowników nie uwzględnia pracowników wolontariatu.

Liczba pracowników powinna być ustalona jako liczba reprezentatywna dla okresu odniesienia.

⁽¹⁾ Nieopłacani pracownicy rodzinni zostali dodani dla zasady, choć dokładne liczby mogą być trudne do uzyskania.

Zmienna: 220 Przepracowane godziny

Celem wskaźnika przepracowanych godzin jest pokazanie zmiany w wielkości wykonanej pracy.

Łączna liczba godzin przepracowanych przedstawia zagregowaną liczbę godzin rzeczywiście przepracowanych w celach produkcji przez jednostkę obserwowaną w okresie odniesienia ⁽¹⁾.

Zmienna nie uwzględnia godzin opłaconych, ale w rzeczywistości nieprzepracowanych, takich jak w czasie urlopu, świąt i zwolnienia chorobowego. Nie uwzględnia także przerw na posiłki i czasu przejazdu między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

Uwzględnione są godziny rzeczywiście przepracowane podczas normalnych godzin pracy; godziny nadliczbowe; czas przeznaczony w miejscu pracy na zadania, takie jak przygotowanie stanowiska pracy i czas odpowiadający krótkim przerwom na odpoczynek w miejscu pracy.

Jeżeli dokładna liczba godzin rzeczywiście przepracowanych nie jest znana, może być oszacowana na podstawie normalnej liczby godzin pracy i średniego wskaźnika nieobecności w pracy (choroba, macierzyństwo itd.).

Zgodnie z niniejszą definicją uwzględnia się następujące pozycje:

- łączna liczba wszystkich godzin rzeczywiście przepracowanych:
 - podczas normalnych godzin pracy,
 - godziny nadliczbowe płatne lub bezpłatne ⁽²⁾,
 - w godzinach nocnych, w niedziele lub dni ustawowo wolne od pracy,
- czas spędzony na wykonaniu zadań, takich jak przygotowanie do pracy, przygotowanie, konserwacja oraz czyszczenie narzędzi i maszyn, a także wypełnianie kart pracy oraz sprawozdań,
- czas spędzony w miejscu pracy bez wykonywania pracy ze względu na np. zatrzymanie pracy maszyn, wypadki lub chwilowy brak pracy, za który wypłacane jest wynagrodzenie zgodnie z umową o pracę,
- krótkie okresy przerwy w miejscu pracy np. przerwy na herbatę lub kawę.

Pozycjami wyłączonymi są:

- godziny płatne, lecz nieprzepracowane ze względu na urlop, chorobę, wypadki, strajki, lokaut, zastój itp.,
- czas przerwy na posiłki,
- czas przejazdu między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

Zmienna: 230 Płace i wynagrodzenia

Celem wskaźnika płac i wynagrodzeń jest przybliżenie zmian w płacach i wynagrodzeniach.

Płace i wynagrodzenia są zdefiniowane jako łączne wynagrodzenie pieniężne lub rzeczowe należne wszystkim osobom, które figurują na liście płac (włącznie z pracownikami chałupniczymi) za pracę wykonaną w okresie obrachunkowym, niezależnie od tego, czy jest płatna na podstawie czasu pracy, wyniku lub pracy akordowej, i niezależnie od tego, czy jest opłacana w regularnych odstępach czasu.

Płace i wynagrodzenia obejmują wartości wszelkich składek na ubezpieczenia społeczne, podatków dochodowych itd. płatnych przez pracownika, nawet jeżeli w rzeczywistości są potrącane bezpośrednio przez pracodawcę i płacone bezpośrednio do systemu zabezpieczenia społecznego, organom podatkowym itd. w imieniu pracownika. Płace i wynagrodzenia nie uwzględniają składek na ubezpieczenia społeczne płatnych przez pracodawcę.

Płace i wynagrodzenia obejmują: wszystkie premie, bonusy, dodatki uznaniowe, pensje za trzynasty miesiąc, odprawy pieniężne, płatności na mieszkanie, na transport, płatności na utrzymanie i dodatki rodzinne, napiwki, prowizje, opłaty za udział itd. otrzymywane przez pracowników, jak również podatek, składki na ubezpieczenia społeczne i inne kwoty płatne przez pracowników i potrącane u źródła przez pracodawcę.

Płatności na rzecz pracowników agencji nie są włączone do płac i wynagrodzeń.

⁽¹⁾ Łączna liczba godzin przepracowanych może być przybliżona przez godziny przepracowane przez pracowników, przynajmniej w sektorze przemysłu.

⁽²⁾ Dane o bezpłatnej pracy w godzinach nadliczbowych są trudne do uzyskania w różnych państwach członkowskich, niemniej są uwzględniane dla zasady.

Zgodnie z tą definicją uwzględnia się następujące pozycje:

- wszystkie podstawowe płace i wynagrodzenia wypłacane w regularnych odstępach czasu,
- podwyższone stawki płacy za godziny nadliczbowe, pracę w godzinach nocnych, pracę w sobotę i niedzielę itp.,
- wszystkie dodatki, premie lub bonusy płacone przez pracodawcę, takie jak:
 - koszty utrzymania, zamieszkania, dodatki lokalne lub dodatki za rozłąkę,
 - dodatki żywnościowe,
 - dodatki do kosztów przejazdu do oraz z miejsca pracy,
 - premie wakacyjne, pensja za trzynasty miesiąc,
 - dodatki rzeczywiście wypłacone za niewykorzystane dni urlopowe,
 - premie za wyniki, premie produkcyjne i premie za wydajność,
 - dodatki za pracę w trudnych warunkach takich jak pył, kurz, temperatura, dym, zagrożenie itd.,
 - wyjątkowe płatności dla pracowników odchodzących z przedsiębiorstwa, o ile takie płatności nie są związane z układem zbiorowym,
 - dodatki za wnioski dotyczące usprawnień i opłaty patentowe wypłacone osobie zatrudnionej,
 - honoraria wypłacane kierownikom i pracownikom,
 - dodatki rodzinne wypłacane przez pracodawcę na mocy układu zbiorowego pracy,
- prowizje,
- wartość akcji rozprowadzanych nieodpłatnie wśród pracowników,
- wypłaty dokonane przez pracodawców na rzecz pracowników w ramach programów oszczędnościowych lub innych systemów,
- podatki, składki i inne kwoty płatne przez pracowników i odliczane przez pracodawców,
- wszystkie płatności rzeczowe.

Pozycjami wyłączonymi są:

- ustawowe składki na ubezpieczenia społeczne płatne przez pracodawcę,
- ustalone w układzie zbiorowym, umowne i dobrowolne składki na ubezpieczenia społeczne płatne przez pracodawcę,
- zakładane wstępnie składki na ubezpieczenia społeczne (świadczenia społeczne płacone bezpośrednio przez pracodawcę),
- dodatki wypłacane pracownikom na zakup narzędzi, sprzętu i specjalnej odzieży potrzebnych do wykonywania pracy, lub ta część ich płac i wynagrodzeń, która na mocy umowy o pracę ma być przeznaczona na takie zakupy,
- podatki płacone przez pracodawcę od łącznej wartości wypłacanych płac i wynagrodzeń,
- zwroty kosztów ponoszonych przez pracowników za przejazdy, przeprowadzki, rozłąkę, hotele i rozrywki, rozmowy telefoniczne itd., poniesionych podczas wykonywania ich obowiązków,
- wydatki na kształcenie zawodowe (koszty szkolenia), wyłączając płace i wynagrodzenia dla praktykantów,
- płace i wynagrodzenia, które pracodawca wypłaca nadal w przypadku choroby, wypadku przy pracy, urlopu macierzyńskiego lub pracy krótkoterminowej,
- inne koszty pracy płatne przez pracodawcę:
 - koszty rekrutacji,
 - wydatki społeczne, takie jak zwrot wydatków bieżących związanych z transportem pracowników na miejsce pracy i z miejsca pracy niezależnie od tego, czy jest on wykonywany przez własne środki transportu przedsiębiorstwa, czy przez strony trzecie w imieniu przedsiębiorstwa, wpłaty na fundusze związków zawodowych,
- opcje na akcje ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Opcje na akcje zostały wyłączone z praktycznych powodów związanych z trudnością zharmonizowanego zdefiniowania i zbierania danych, choć często są uważane za wynagrodzenie za pracę związane z ogólnymi wynikami przedsiębiorstwa.

Do celów oceny płatności rzeczowych należy zastosować następującą zasadę: płatności rzeczowe wyprodukowane przez pracodawcę powinny być wyceniane po cenach producenta; płatności rzeczowe zakupione przez pracodawcę powinny być wyceniane po cenach rynkowych.

Zmienna: 310 Ceny produkcji

Celem wskaźnika cen produkcji jest pomiar miesięcznych zmian cen transakcyjnych w działalności gospodarczej.

Krajowy wskaźnik cen produkcji dla działalności gospodarczej dokonuje pomiaru zmiany średniej ceny dla wszystkich towarów i związanych z nimi usług wynikających z danej działalności i sprzedanych na danym rynku krajowym. Wskaźnik cen niekrajowych pokazuje średnią zmianę ceny (wyrażonej w lokalnej walucie) wszystkich towarów i związanych z nimi usług wynikających z tej działalności i sprzedanych poza rynkiem krajowym. W połączeniu te dwa wskaźniki pokazują średnią zmianę cen wszystkich towarów i związanych z nimi usług wynikających z danej działalności.

Konieczne jest uwzględnienie wszystkich właściwości produktu mających wpływ na ustalanie ceny, np. liczby sprzedanych jednostek, dostarczonego transportu, zniżek, warunków serwisu, warunków gwarancji i miejsca przeznaczenia. Specyfikacja musi być tak sformułowana, aby w następnych okresach odniesienia jednostka obserwowana mogła jednoznacznie zidentyfikować produkt i określić odpowiednią cenę jednostkową.

Do definicji cen stosuje się następujące zasady:

- właściwą ceną jest cena podstawowa, która wyłącza podatek VAT i podobne podatki podlegające odliczeniu bezpośrednio związane z obrotem oraz wszystkie cła i podatki nałożone na towary i usługi fakturowane przez jednostkę, natomiast otrzymane przez producenta subsydia do produktów, o ile istnieją, powinny zostać uwzględnione,
- jeżeli koszty transportu są włączone, należy to uwzględnić jako część specyfikacji produktu,
- aby pokazać prawdziwe zmiany cen, należy stosować rzeczywistą cenę transakcji, a nie cenę katalogową,
- wskaźnik cen produkcji powinien uwzględniać zmiany jakości produktów,
- cena zebrana w okresie t powinna odnosić się do zamówień złożonych w okresie t (moment złożenia zamówienia), a nie złożonych w chwili opuszczenia bram fabryki przez towary,
- dla cen produkcji na rynku niekrajowym cena powinna być obliczona na granicy państwowej, fob (franco statek).

Wskaźnik powinien w zasadzie odzwierciedlać średnią cenę podczas okresu odniesienia. W praktyce informacje rzeczywistości gromadzone mogą odnosić się do jednego konkretnego dnia w czasie trwania okresu odniesienia, który należy określić jako daną reprezentatywną dla okresu odniesienia. Dla produktów mających istotny wpływ na gospodarkę krajową, o których wiadomo, że charakteryzują się, nawet jeśli tylko okazjonalnie, wahaniami cen, istotne jest, aby wskaźnik rzeczywistości odzwierciedlał średnie ceny.

Działalność budowlana

Wskaźniki cen produkcji dla budownictwa mogą być stosowane jako przybliżenie zmiennych kosztów w budownictwie. Mierzą one zmiany dotyczące budynków mieszkalnych z wyłączeniem mieszkań komunalnych, budynków niemieszkalnych, cen gruntów, honorariów pobieranych przez architektów i innych opłat. Odzwierciedlają ceny płacone przez klienta przedsiębiorstwu budowlanemu. Wobec tego odzwierciedlają nie tylko zmienność czynników kosztowych w budownictwie, ale także zmiany w wydajności i w marżach zysku. Dodatkowo istnieje różnica czasowa między ceną produkcji a odpowiadającymi jej kosztami produkcji.

Usługi

Tę samą definicję stosuje się do cen produkcji dla usług, z następującymi wyjątkami:

- ceny produkcji dla usług pokazują zmiany cen usług świadczonych klientom, którzy są przedsiębiorstwami lub osobami reprezentującymi przedsiębiorstwa,
- okresem odniesienia jest kwartał,
- monitorowane są usługi krajowe i niekrajowe,
- odpowiedni pomiar ceny to cena transakcji odzwierciedlająca przychód producenta za produkty rzeczywistości sprzedane klientom. Należy uwzględnić wszystkie stosowane upusty, rabaty, dopłaty itp., które mogą dotyczyć klientów. Ponieważ cena odzwierciedla przychód uzyskany przez producenta, podatki nałożone na produkty powinny zostać wyłączone z cen, natomiast otrzymane przez producenta subsydia do produktów, jeżeli istnieją, powinni zostać uwzględnione.

Cenę należy zapisać w dniu dostarczenia usługi. Jeżeli dostarczenie usługi obejmuje kilka okresów, należy dokonać odpowiedniej korekty.

Zmienna: 311 Ceny produkcji dla rynku krajowego

Zmienna: 312 Ceny produkcji dla rynku niekrajowego

Cele i właściwości wskaźników dla zmiennej 310 (ceny produkcji) stosuje się również do wskaźników odróżniających krajowe ceny produkcji od niekrajowych cen produkcji.

Wskaźniki cen krajowych i niekrajowych wymagają odrębnych wskaźników cen produkcji zestawionych zgodnie z miejscem przeznaczenia produktu. Miejsce przeznaczenia produktu określane jest przez siedzibę strony trzeciej, która zamówiła lub kupiła produkt. Rynek krajowy określany jest przez siedzibę stron trzecich działających na tym samym terytorium krajowym, co jednostka obserwowana. Ceny produkcji dla rynku niekrajowego są następnie podzielone na ceny produkcji dla produktów przypisanych krajom strefy euro (312z) oraz na pozostałe ceny produkcji (312x).

Zmienna: 313 Wskaźnik wartości jednostkowej

Wskaźnik wartości jednostkowej może być stosowany jako przybliżenie niekrajowych cen produkcji i cen importowych tylko wtedy, gdy nie ma znaczącej utraty jakości w porównaniu do konkretnej informacji o cenie.

Do celów tego wskaźnika wartości jednostkowe obliczane są jako wartość sprzedaży danego produktu podzielona przez sprzedaną ilość uzyskaną z danych o handlu zagranicznym. Ta wartość jednostkowa jest następnie traktowana jako średnia cena produktu i wskaźnik jest obliczany w taki sam sposób, jak tradycyjne wskaźniki cen produkcji.

Zmienna: 340 Ceny importowe

Celem wskaźnika cen importowych jest pomiar miesięcznych zmian cen transakcji dla importowanych produktów kupionych w obszarach niekrajowych przez krajowych rezydentów. Wszystkie związane z tym usługi są na wstępie wyłączone z zakresu. Wskaźniki cen powinny obserwować zmiany w czasie cen dla porównywalnych pozycji.

Konieczne jest uwzględnienie wszystkich właściwości produktu mających wpływ na ustalanie ceny, np. liczby sprzedanych jednostek, zapewnionego transportu, zniżek, warunków serwisu, warunków gwarancji i miejsca przeznaczenia. Specyfikacja musi być tak sformułowana, aby w następnych okresach odniesienia jednostka obserwowana mogła jednoznacznie zidentyfikować produkt i określić odpowiednią cenę jednostkową.

Rynek niekrajowy określany jest przez siedzibę stron trzecich niedziałających na tym samym terytorium krajowym, co jednostka obserwowana. Rynek krajowy określany jest przez siedzibę stron trzecich działających na tym samym terytorium krajowym, co jednostka obserwowana.

Do zakresu cen stosuje się następujące ograniczenia:

- wyłączone są przywozy przez gospodarstwa domowe, jednostki rządowe i instytucje nienastawione na przynoszenie dochodu,
- podstawowym systemem handlu oraz procedurą statystyczną jest szczególnie system handlowy; normalne przywozy oraz przywozy w celu uszlachetnienia czynnego są uwzględnione. Przywozy w celu naprawy nie są objęte,
- objętymi produktami są produkty sekcji CPA C, D oraz E. Usługi powiązane są wyłączone.

Do definicji cen stosuje się następujące zasady:

- odpowiednią ceną jest cena cif (Koszty, Ubezpieczenie, Ładunek) na granicy, z wyłączeniem wszystkich ceł i podatków nałożonych na towary i usługi, którą ponosi jednostka obserwowana,
- transfery między przedsiębiorstwami należy uwzględnić, jeżeli te transfery są oparte na cenach, które są oparte na rynku lub rynek ma wpływ na te ceny, lub jeżeli ceny rynkowe są nieistotne,
- aby pokazać prawdziwe zmiany cen, należy stosować rzeczywistą cenę transakcji, a nie cenę katalogową, w związku z tym upusty powinny zostać odliczone od ceny,
- aby pokazać czyste zmiany cen, zestawienie wskaźników cen powinno się uwzględnić i dostosować w zakresie zmian jakości produktów,
- inne właściwości mające wpływ na ustalanie ceny produktów należy również traktować w sposób jednolity,
- przywozy są zapisywane wtedy, kiedy następuje przeniesienie własności towarów (czyli kiedy strony zapisują transakcje w swoich księgach lub rachunkach),
- przeniesienie własności statków oraz statków powietrznych i podobnych produktów od osoby mającej siedzibę w kraju niebędącym państwem członkowskim na osobę mającą siedzibę w danym państwie członkowskim uważane jest za przywóz.

Wskaźnik powinien w zasadzie odzwierciedlać średnią cenę podczas okresu odniesienia. W praktyce informacje rzeczywiście gromadzone mogą odnosić się do jednego konkretnego dnia w czasie trwania okresu odniesienia, który należy określić jako daną reprezentatywną dla okresu odniesienia. Dla produktów mających istotny wpływ na gospodarkę krajową, o których wiadomo, że charakteryzują się, nawet jeśli tylko okazjonalnie, wahaniami cen, istotne jest, aby wskaźnik rzeczywiście odzwierciedlał średnie ceny.

Wskaźniki cen importowych wymagają oddzielnego obliczenia zgodnie z krajem nadania produktu. Kraj nadania produktu jest określony w sposób zgodny z procedurami celnymi. Ceny importowe są podzielone na przywozy pochodzące z krajów ze strefy euro (340z) oraz na przywozy z innych krajów (340x).

Zmienna: 320 Koszty budowlane

Celem wskaźnika kosztów budowlanych jest pokazanie zmiany kosztów ponoszonych przez wykonawcę przy realizacji procesu budowlanego.

Wskaźnik kosztów części składowych (wskaźnik kosztów materiałowych i wskaźnik kosztów pracy) pokazuje zmiany cen czynników produkcji stosowanych w przemyśle budowlanym.

Wskaźnik kosztów budowlanych jest obliczany jako:

$$I = \sum_{i=1}^n (w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \dots)$$

gdzie I – wskaźnik budowlany, M_i – wskaźnik kosztów materiałów, L_i – wskaźnik kosztów pracy, w_i^M – waga dla materiałów, w_i^L – waga dla kosztów pracy.

Kosztami, które stanowią części składowe kosztów budowlanych, są także koszty zakładu i wyposażenia, transportu, energii i inne koszty. Honoraria pobierane przez architektów nie są częścią kosztów budowlanych.

Zmienna: 321 Koszty materiałowe

Wskaźnik kosztów materiałowych jest zwykle obliczany na podstawie cen materiałów. Ceny materiałów powinny być oparte raczej na cenach rzeczywistych niż na cenach katalogowych. Ceny powinny być oparte na próbie produktów i dostawców. Ceny są wyrażone bez podatku VAT.

Zmienna: 322 Koszty pracy

Wskaźnik kosztów pracy powinien obejmować płace i wynagrodzenia oraz płatności na ubezpieczenia społeczne dla wszystkich osób zatrudnionych. Opłaty na ubezpieczenia społeczne obejmują: (i) ustawowe składki na ubezpieczenia społeczne płatne przez pracodawcę; (ii) określone w układzie zbiorowym, umowne i dobrowolnie składki na ubezpieczenia społeczne płatne przez pracodawcę; oraz (iii) zakładane wstępne składki na ubezpieczenia społeczne (świadczenia społeczne opłacane bezpośrednio przez pracodawcę).

Zmienna: 411 Pozwolenia na budowę: liczba mieszkań

Celem wskaźnika liczby pozwoleń na budowę mieszkań jest pokazanie przyszłego rozwoju działalności budowlanej wyrażonej liczbą jednostek.

Pozwolenie na budowę jest zezwoleniem na rozpoczęcie pracy nad projektem budowlanym. Pozwolenie jako takie jest końcowym stadium planowania i uzyskania zezwoleń budowlanych od władz publicznych przed rozpoczęciem prac.

Wskaźnik, którego podstawą są te pozwolenia, powinien stanowić dobrą wskazówkę na temat obciążenia pracą w przemyśle budowlanym w najbliższej przyszłości, choć może tak się nie stać, gdy duży odsetek pozwoleń nie jest wykorzystany lub gdy między momentem przyznania pozwolenia a początkiem budowy upływa długi czas.

Wskaźniki liczby pozwoleń są zestawiane dla budynków mieszkalnych z jednym mieszkaniem i budynków mieszkalnych z dwoma lub więcej mieszkaniami. Mieszkanie składa się z jednego pokoju lub zestawu pokoi i dodatkowych pomieszczeń w stałym budynku lub architektonicznie wydzielonej jego części, którego sposób wybudowania, przebudowania, itp. świadczy o tym, że jest przeznaczony do prywatnego zamieszkania. Mieszkanie powinno mieć osobne dojście do ulicy (bezpośrednio lub przez ogród lub grunt) lub do wspólnej przestrzeni wewnątrz budynku (klatka schodowa, przejście, galeria itp.). Odłączone pokoje mieszkalne, które w sposób oczywisty mają być używane jako część mieszkania, powinny być liczone jako część mieszkania. Mieszkanie może wobec tego składać się z osobnych budynków na tym samym gruncie, o ile są one w oczywisty sposób przeznaczone do zamieszkania przez to samo gospodarstwo domowe.

Zmienna: 412 Pozwolenia na budowę: metry kwadratowe powierzchni użytkowej lub alternatywna miara wielkości

Celem wskaźnika pozwoleń na budowę powierzchni użytkowej jest pokazanie przyszłego rozwoju działalności budowlanej wyrażonej wielkością.

Pozwolenie na budowę jest zezwoleniem na rozpoczęcie pracy nad projektem budowlanym. Pozwolenie jako takie jest końcowym stadium planowania i uzyskania zezwoleń budowlanych od władz publicznych przed rozpoczęciem prac.

Wskaźnik, którego podstawą są te pozwolenia, powinien stanowić dobrą wskazówkę na temat obciążenia pracą w przemyśle budowlanym w najbliższej przyszłości, choć może tak się nie stać, gdy duży odsetek pozwoleń nie jest wykorzystany lub gdy między momentem przyznania pozwolenia a początkiem budowy upływa długi czas.

Wskaźnik jest zestawiany na podstawie liczby metrów kwadratowych powierzchni użytkowej budynków, dla których wydano pozwolenia na budowę. Powierzchnia użytkowa budynku ⁽¹⁾ jest mierzona w obrębie jego zewnętrznych ścian z wyłączeniem:

- powierzchni konstrukcyjnej (np. powierzchnia rozgraniczająca części składowe, podpory, kolumny, filary, szyby wentylacyjne, kominy),
- powierzchni funkcjonalnej do użytku pomocniczego (np. powierzchnia zajęta przez instalacje grzewcze lub klimatyzacyjne lub przez agregaty prądotwórcze),
- szlaków komunikacyjnych (np. powierzchnia klatki schodowej, winda, schody ruchome).

Do części łącznej powierzchni użytkowej budynku używanej w celach mieszkalnych należą powierzchnie wykorzystane na kuchnie, pokoje gościnne, sypialnie i pomieszczenia pomocnicze, piwnice oraz wspólne pomieszczenia używane przez wszystkich właścicieli jednostek mieszkalnych.

Inne miary mogą być stosowane, o ile są jednoznacznie i spójnie stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z załącznikiem B lit. c) pkt 1) do rozporządzenia (WE) nr 1165/98.

Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 odnosi się do klasyfikacji typów budowli (CC) w zakresie wymaganych danych dotyczących pozwoleń na budowę dla poszczególnych kategorii budowli. Kategoria „pozostałe budynki” rozporządzenia (WE) nr 1165/98 obejmuje następujące kategorie w klasyfikacji rodzajów budowli (CC):

- hotele i podobne budynki,
- hurtownie i budynki handlu detalicznego,
- budynki komunikacji i transportu,
- budynki przemysłowe i magazyny,
- budynki rozrywki publicznej, edukacji, szpitale lub budynki opieki instytucjonalnej,
- inne budynki niebędące budynkami mieszkalnymi.

Zmienna: 330 Deflator sprzedaży

Celem deflatora sprzedaży jest korekta obrotu w odniesieniu do wpływu zmian cen.

Deflator sprzedaży w handlu detalicznym nie jest deflatorem dostarczonych usług, ale sprzedanych towarów.

Ceny stosowane do obliczenia deflatora dla danej działalności są obliczane jako średnia ważona wskaźników cen dla towarów istotnych dla danej działalności. Konieczne jest uwzględnienie wszystkich właściwości produktu mających wpływ na ustalanie ceny, jak liczba sprzedanych jednostek, zapewniony transport, zniżki, warunki gwarancji i miejsce przeznaczenia.

Specyfikacja musi tak sformułowana, aby w następnych okresach odniesienia jednostka obserwowana mogła jednoznacznie zidentyfikować produkt i określić odpowiednią cenę jednostkową.

Aby pokazać prawdziwe zmiany cen, należy stosować rzeczywistą cenę transakcji, a nie cenę katalogową.

Zgromadzone informacje na temat cen powinny w zasadzie odzwierciedlać średnią cenę podczas okresu odniesienia. W praktyce informacje rzeczywiście zgromadzone mogą odnosić się do jednego konkretnego dnia w czasie trwania okresu odniesienia, który należy określić jako daną reprezentatywną dla okresu odniesienia.

Definicja terytorium gospodarczego

Terytorium gospodarcze obejmuje następujące pozycje:

- geograficzne terytorium administrowane przez rząd krajowy, na którym osoby, towary, usługi i kapitał przemieszczają się swobodnie,

⁽¹⁾ Definicja powierzchni użytkowej jest zgodna z klasyfikacją typów budowli, która odwołuje się do Statistical Standards and Studies, nr 40 Narodów Zjednoczonych, Nowy Jork 1987 r. i Statistical Standards and Studies nr 43 Narodów Zjednoczonych, Nowy Jork 1994 r.

- strefy wolnocłowe, w tym składy celne i zakłady produkcyjne pod kontrolą celną,
- przestrzeń powietrzną państwa, wody terytorialne oraz szelf kontynentalny leżący na wodach międzynarodowych, do którego dane państwo posiada wyłączne prawo,
- enklawy terytorialne, tzn. terytoria geograficzne znajdujące się w pozostałej części świata i wykorzystywane na mocy traktatów międzynarodowych lub porozumień między państwami przez agencje rządowe tego państwa (ambasady, konsulaty, bazy wojskowe, placówki naukowe itd.),
- złoża ropy naftowej, gazu ziemnego itd., znajdujące się na wodach międzynarodowych poza szelfem kontynentalnym danego kraju, eksploatowane przez jednostki mające siedzibę na terytorium określonym powyżej.

Terytorium gospodarcze nie obejmuje następujących pozycji:

- enklaw eksterytorialnych (tj. części własnego terytorium geograficznego danego państwa wykorzystywanych przez agencje rządowe innych państw, instytucje Unii Europejskiej lub organizacje międzynarodowe na mocy traktatów międzynarodowych lub porozumień między państwami).

Niniejsza definicja jest zgodna z Europejskim Systemem Rachunków (ESA 1995), ust. 2.05–2.06.

Różnicę między rynkami krajowymi a rynkami niekrajowymi należy interpretować do celów statystyk krótkoterminowych zgodnie z terytorium państw członkowskich. Niniejsza definicja może zostać zmieniona w przyszłości w celu szczególnego uwzględnienia integracji europejskiej i/lub walutowej zgodnie z innymi odpowiednimi rozporządzeniami.

ZAŁĄCZNIK II

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1165/98

W załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 wprowadza się następujące zmiany:

Lista zmiennych

W tytule c) (Lista zmiennych) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 skreśla się zmienne: 130 Otrzymane nowe zamówienia, 135 Otrzymane nowe zamówienia dla budownictwa oraz 136 Otrzymane nowe zamówienia dla inżynierii lądowej i wodnej;
- 2) skreśla się ust. 2 i 4.

Okres odniesienia

Drugi akapit w tytule e) (Okres odniesienia) otrzymuje następujące brzmienie:

„Te państwa członkowskie, których wartość dodana w sekcji F klasyfikacji NACE w danym roku bazowym reprezentuje mniej niż 2 % sumy łącznej dla Wspólnoty Europejskiej, muszą dostarczyć jedynie zmienne 110, 115 oraz 116 z kwartalnym okresem odniesienia.”

Poziom szczegółowości

W tytule f) (Poziom szczegółowości) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zmienne nr 110, 130, 210, 220 oraz 230 należy przekazywać co najmniej na dwucyfrowym poziomie NACE Rev. 1”.

- 2) skreśla się ust. 2.

Terminy przesyłania danych

W tytule g) (Terminy przesyłania danych) w ust. 1 skreśla się zmienne 130, 135 i 136 oraz odpowiadające im terminy.
